

ಕಾಯ್ದುಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದ ಸಭಾರಂಜನೆ ಒದಗಿಸುವವರು ನಿರೂಪಕರು. ಅವರನ್ನು ಕಂಡಾಗಲ್ಲಿ ಬಾಳಿನಲ್ಲಿ ಪಟ್ಟ ಮತ್ತು ಪಡಲಿರುವ ದುಗುಡವಲ್ಲ ಮರತುಹೋಗುತ್ತದೆ. ನೋಡಲು ಕೊಂಚ ಲಕ್ಷಣವಾಗಿರುವ ಅವರು, ಆಗಷ್ಟ್‌ತೇಂದು ಹೆಚ್ಚು ಸಿಗರಿಸಿಕೊಂಡು, ಮುಂಗುರಳನ್ನು ಸುಶಾಸನಮ್ಮನೆ ಹಿಂತಳ್ಳುತ್ತ ವೈಯಾರ ಮಾಡುವರು; ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೊ ಹೆಚ್ಚಿತೆಂದ ಕೊಟೆಳೆನಗಳನ್ನು ಬಾಂಜಿಸಿ ಏಸೆಯುವರು—‘ಹೆಸಿರಿಗಿಡದ ಮುಲೆ ವೇಸರು ಚೆಲ್ಲಿದಂತೆ ಮಾತನಾಡಿದ ಅಭಿಧಿಗಳು’, ‘ಕಾಯ್ದುಕ್ರಮದ ಕೇಂದ್ರ ಬಿಂದುವಾಗಿರುವ ವಿಧ್ಯಾಯರು’, ‘ಲಕ್ಷ ನಕ್ಷತ್ರಗಳ ನಡುವೆ ಬೆಳಗುವ ಚಂದ್ರನಯಿರುವ ಅಚ್ಚುಮೆಚ್ಚಿನ ಶ್ರಿನಿಪಾಲರು’, ‘ಭಿಷ್ಣು ಪಿತಾಮಹರಂತಿರುವ ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿಯ ಚೇರಮನ್ನರು’ ಇತ್ಯಾದಿ. ಈ ಉಪಮೇರೂಪಕಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲ—ಮಹಾಪ್ರಾಣ ಅದಲುಬದಲು ಸರ್ವೇ ಸಾಮಾನ್ಯ. ಅದರಲ್ಲಿ ‘ವಿಧ್ಯಾಯರು’ ತಬ್ಬವನ್ನು ‘ಧ್ಯಾಯ’ ದಿನ ಹೊರಡುವಂತೆ ಬೇಕೆಂದೇ ಉಚ್ಚರಿಸುತ್ತಾರೆಂದ ನನಗೆ ಗುಮಾನಿ. ಒಮ್ಮೆ ಒಬ್ಬ ನಿರೂಪಕೆ ‘ಬೆಳ್ಳುಕ್ಕೆ ಇರುವೆ ಮುತ್ತುವಂತೆ ಸಜ್ಜನು ಸೇರಿರುವ ಈ ಶಬ್ದಸಂಜೀವ ಸಭೀಯಲ್ಲಿ’ ಎಂದು ತುರುಮಾಡಿದಳು. ‘ಹೊರಗೆ ಬಾಕ್ಷಿತೀನಿ’ ಎಂದು ಮೂಲೆಯಿಂದ ಸಣ್ಣದನಿ ಜಿಮ್ಮೆತು. ಕೆರಳದ ನಿರೂಪಕೆ, ‘ಮಗನಾ, ಇಲ್ಲೇ ಬಂದು ಕಟ್ಟು ಸತುವಿದ್ದರ. ಹಂಗ ಹೆಚ್ಚಿಟ್ಟಾಗ ಹೊಸಕೆ ಹಾಕ್ಕಿನಿ’ ಎಂದಳು. ಅಜ್ಞಾತದನಿಯ ಒದೆಯ ಭಡ್ಡಾ ಸಾವಾಲನ್ನು ಸ್ಥಿರಿಸಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರಪುಸಮರ್ಪಕೆ ಸ್ವಾಗತಗಳಿಗೆ ಗಂಟೆಹೋತ್ತು ಹಾಳುಮಾಡುವ ಈ ನಿರೂಪಕರು, ‘ನಮ್ಮ ವಿಧ್ಯಾಧಿಗಳು ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶದವರು. ಕೊನೆಯ ಬಸ್ತು ತ್ವಿಹೋದರೆ ಕ್ಷಪ್ರವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಭಿಧಿಗಳು ಎರಡು ಮಾತಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೋರುವೇ’ ಎಂದು ಭಾವಣಕ್ಕೆ ಎರಡು ಬಗೆಯುವರು. ಬಿಂದು ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತವರಿಗೆ ಏನು ತಾನೇ ಮಾತನಾಡಬಹುದು?

ಇಂತಹ ಚಿಕ್ಕಪ್ರಟ್ಟ ತಪ್ಪುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಹೊಟ್ಟಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಭಾವಣ ಸಾರಾಂಶಿಕರಿಸುವುದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮನ್ನಿಸಲಾಗಿದೆ. ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಲ ನಾವಾಡದ ಮಾತುಗಳನ್ನೇ ನಮ್ಮ ಬಾಯಿಗೆ ತುರುಕಲಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನೋಮ್ಮೆ ‘ಸಾರ್ವಜಿನಿಕರ ತೆರಿಗೆ ಹಣದಲ್ಲಿ ಕಲಿತು ಎಂಜಿನಿಯರ್, ಡಾಕ್ಟರ್ ಆಗಿ ವಿದೇಶದಲ್ಲಿ ಸೇವೆ ಸ್ಥಿಲ್ಸುವುದು ಎಮ್ಮೆ ಸರಿ?’ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು, ಪ್ರತಿಭಾ ಪಲಾಯನದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಿದೆ. ನಿರೂಪಕರು, ‘ಭಾರತದ ಭವಿಷ್ಯದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪ್ರತಿಭಾವಯಂತರ ವಿದೇಶಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದು ಎಮ್ಮೆ ಮಹತ್ವದ ಕಾಯ್ದೆವೆಂದು ನಮಗಳ್ಲಿ ಮನ ಮುಟ್ಟುವಂತೆ ಹೃದಯಕ್ಕೆ ತಟ್ಟಿವುವಂತೆ ತಿಳಿಕೊಟ್ಟು ಅಭಿಧಿಗಳಿಗೆ ವಂದನೆ ಅಭಿನಂದನೆ ಎಂದುಬಿಟ್ಟಿರು. ಭಾವಣಾಕಾರರ ಪಾಲಿಗೆ ಭಯೋತ್ಸಾದಕರೆಂದರೆ ಈ ಅಧಿಕಪ್ರಸಂಗಿಗಳೇ ಕೆಲವೊಮ್ಮೆ ಕಾಲೇಜಿನ ಆಡಳಿತ ಮಂಡಳಿಯ ಚೇರಮನ್ನರು ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿ ಅಧಿಕಪ್ರಸಂಗ ನಡೆಸಿ ಕೊಡುವುದುಂಟು. ಅವರ ಅಸಂಖ್ಯ ಮಾತು, ಹಳಸಲು ಜೊತೆ, ಕೃತಕ ಪ್ರಾಸಬದ್ದ ಹೇಳಿಕೆಗಳು ಅಮೂಲ್ಯ ಕಾಲವನ್ನು ಗೆದ್ದಲಿನಂತೆ ತಿನ್ನುತ್ತವೆ. ಅಂತಹದೊಂದು ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಉದ್ಯೋಗಿಯಾಗಿದ್ದ ಗೆಳಿಯನಿಗೆ, ‘ಪನಪ್ಪು ಕೆತೆಯಿದು?’ ಎಂದೇ. ‘ಅಯ್ಯೋ ಇವತ್ತು ಪರವಾಗಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನದ್ವಷ್ಟ, ಬೇಗ ಮುಗಿತು. ನಮ್ಮವಸ್ತೆ ಹೇಳು. 25 ವರ್ಷದಿಂದ ಕೇಳುನೇ ಇದೀವೆ’ ಎಂದು. ಕೆಲವು ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಘಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳೀಯ ಬ್ಯಾತ ಭಾವಣಾಕಾರರು ಮೈಕ್ರಿನ ಮುಂದೆ ಬಂದರೆ, ಅಧರಕರ್ಥ ಸಭೆ ಧೂಮಪಾನಕ್ಕೆ. ಜಲಬಾಧೆ ತೀರಿಸಲು, ಬ್ಯಾಟುಚಕ ಎಂದು ಸ್ವಯಂ ಇಂಟರ್‌ವೆಲ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಪರಿಪಾರವಿದೆ. ಕೇಳಿದರೆ, ‘ಒಂದೇ ಭಾವಣ.